

W postanowieniu tym Sąd dopuścił się naruszenia prawa w ocenie dowodów ze względu na to, że uznał, iż w rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje jedynie art. 272 TFUE, nie zaś – art. 263 TFUE.

Ponadto Sąd dopuścił się w zaskarżonym postanowieniu naruszenia prawa ze względu na to, że nie przeanalizował okoliczności polegającej na tym, iż Komisja wprowadziła skarżącą w pierwszej instancji w błąd dając jej do zrozumienia, że noty debetowe stanowią wydany w ramach wykonywania przez nią jej uprawnień akt ostateczny, który jest zatem zaskarżalny. Sąd dopuścił się naruszenia zasady równości i niedyskryminacji, której został poświęcony art. 20 karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

W postanowieniu tym Sąd dopuścił się naruszenia prawa w ocenie dowodów ze względu na to, że pominął okoliczności faktyczne, pominięcia i dowody, o których jest mowa w pierwszej części odwołania.

Sąd dopuścił się w zaskarżonym postanowieniu naruszenia prawa ze względu na brak uzasadnienia i brak jakiegokolwiek ustosunkowania się Komisji do znacznej części argumentów podniesionych przez skarżącą w skardze o stwierdzenie nieważności.

W zaskarżonym postanowieniu Sąd dopuścił się błędów dotyczących okoliczności faktycznych i naruszenia prawa w ocenie dowodów w zakresie dotyczącym niedopuszczalności wniosku o odszkodowanie odnoszącego się do projektu *BeyWatch*, co zagraża dalszemu prowadzeniu tego projektu. *Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA* wykazała, że skarga o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej jest zasadna i spełnione zostały określone w orzecznictwie wspólnotowym przesłanki jej złożenia.

W postanowieniu tym Sąd dopuścił się naruszenia prawa w ocenie dowodów w zakresie dotyczącym niedopuszczalności wniosku o odszkodowanie odnoszącego się do projektu *Indect*, ze względu na to, że uznał, iż jedynym dopuszczalnym sposobem pociągnięcia Komisji do odpowiedzialności za brak uzasadnienia jest wniesienie skargi o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej.

Sąd dopuścił się też w zaskarżonym postanowieniu naruszenia prawa w ocenie dowodów w zakresie dotyczącym niedopuszczalności wniosków o odszkodowanie odnoszących się do innych projektów ze względu na to, że rozszerzył on zakres swych kompetencji w taki sposób, jakby działał z urzędu.

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-114/14)

(2014/C 135/31)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren, L. Lozano Palacios)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Szwecji w związku z tym, że nie zwolniło świadczenia usług pocztowych przez pocztę państwową oraz dostawy towarów z tymi usługami związanej z podatku od wartości dodanej, a także że nie zwolniło dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium państwa z podatku od wartości dodanej uchybiło zobowiązaniom spoczywającym na nim na mocy art. 132 ust. 1 lit. a) i art. 135 ust. 1 lit. h) dyrektywa Rady 2006/112/WE⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej;
- obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja Europejska wniosła skargę przeciwko Królestwu Szwecji zgodnie z art. 258 TFEU z następujących przyczyn.

Artykuł 132 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112 stanowi, że państwa członkowskie zwolnią świadczenie usług pocztowych przez pocztę państwową oraz dostawę towarów z tymi usługami związaną z podatku od wartości dodanej.

Artykuł 135 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2006/112 stanowi, że państwa członkowskie zwolnią dostawę, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium danego państwa z podatku od wartości dodanej.

Królestwo Szwecji poinstruowało Posten AB, by podmiot ten świadczył powszechne usługi obejmujące ciągłe świadczenie usług pocztowych o określonej jakości we wszystkich punktach na obszarze Szwecji, po przystępnych cenach dla wszystkich użytkowników, zgodnie z art. 3 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług⁽²⁾

Komisja jest zdania, że świadczenie przez Posten AB powszechnych usług, określonych w art. 3 dyrektywy 97/67, stanowi świadczenie usług przez pocztę państwową w rozumieniu art. 132 dyrektywy 2006/112.

Królestwo Szwecji nie zwolniło usług pocztowych świadczonych przez Posten AB ani dostawy, za cenę równą wartości nominalnej, znaczków pocztowych ważnych w obrocie pocztowym na terytorium tego państwa z podatku od wartości dodanej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2006 L 347, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 1998 L 15, s. 14.

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-C-116/14)

(2014/C 135/32)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Yerrell i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o:

- stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia lub poprzez brak poinformowania o przyjęciu koniecznych wytycznych Republika Portugalska nie wykonała postanowienia art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/96/WE⁽¹⁾ z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej poinformowania
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2008/96 jeżeli wytyczne jeszcze nie istnieją, państwa członkowskie zapewniają ich przyjęcie do dnia 19 grudnia 2011 r. w celu wspierania właściwych jednostek w stosowaniu niniejszej dyrektywy.

Pomimo, że upłynęły ponad dwa lata od terminu na przyjęcie rzeczonych wytycznych, to państwo portugalskie dotychczas ich nie przyjęło.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2008/96 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych wytycznych w ciągu trzech miesięcy od ich przyjęcia.

Ponieważ państwo portugalskie nie przyjęło żadnych wytycznych, w związku z tym nie spełniło ono rzeczonych obowiązków powiadomienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 319, s. 59.